

Skrivelsen fra Landbrugsudvalget var ledsaget af Skrivelse fra *Det statistiske Departement* til Indenrigsministeriet, hvori Departementet udtaler sin Tilslutning til Landbrugsudvalgets Betænkning.

Endelig forelaa der for Udvalget en Skrivelse fra *Amtmanden i Thisted* til Indenrigsministeriet med Meddelelse om, at »ikke faa Landmænd, der tidligere avlede Rug, enten helt er ophørt med at dyrke denne Kornsort eller betydelig har indskrænket Dyrkingen, og at det maa ventes, at Bevægelsen i denne Retning vil brede sig, hvis der ikke træffes Foranstaltninger herimod, f. Eks. gennem Paabud om, at saa og saa store Arealer til Efteraaret skal tilsaaes med Rug, der skal anvendes til Brødkorn og ikke maa bestemmes til Opfodring som grøn Rug«, samt henstillede »at der for Fremtiden blev truffet nærmere Bestemmelser for at begrænse Mængden af den Rug, der maa opfodres i grøn Tilstand«.

Et Flertal i Udvalget — Niels Frederiksen, Heilbuth, Lund, Martensen-Larsen — der indstiller nedennævnte Kornordning, formener, at denne er saa gunstig for Rugavlerne, at *et almindeligt* Paabud om tvungen Besaaing, hvis denne Ordning antages, ikke skulde være nødvendig. Skulde Ministeriet mene det fornødent, for ikke at forsømme noget, der kan sikre tilstrækkelig Besaaing med Brødkorn, at følge nogen af de i ovennævnte Skrivelse paapegede Veje, henstiller Udvalget, at dette sker i saa begrænset Omfang som muligt.

Udvalget mener *ikke*, at det vil være muligt eller nødvendigt for Staten at gaa til saa vidtgaende Foranstaltninger, som er anbefalede af de kommunale Kommissioner i Ribe og Ringkøbing Amt, nemlig at *Staten som Vederlag for Rugen yder Rugdyrkerne det tilsvarende Kvantum Majs* eller andet Foderkorn, og at Staten derfor i Tide sikrer sig de dertil fornødne Mængder deraf.

Dette vilde medføre Forpligtelser for Staten, som er ganske uoverskuelige, og tilmed vilde det bringe Landets Forsyning med Majs ud af det gode Spor, hvori denne Forsyning er kommet ved den i Foraaret trufne Ordning mellem Regeringen, importerende Firmaer og Andelsforeninger, hvorved disse Importører har Ansvaret for, at der sker de fornødne Tilførsels, og frembyde Fare for, at Staten kom til at overtage hele Indførselen af Majs.

Den Ordning, Flertallet anbefaler, gaar ud paa følgende:

- a) Fodringsforbud for Rug og Hvede opretholdes,
- b) Den nu gældende Maksimalpris paa Rug, 18½ Kr. pr. 120 Pund hollandsk Vægt, vedbliver at gælde ogsaa for den nye Høst,
- c) Den nu gældende Maksimalpris paa Hvede, 19 Kr. pr. 130 Pund hollandsk Vægt, forhøjes noget fra 1. September,
- d) Der ansættes en Maksimalpris for Byg,
- e) Der søges ny Ordning med Majsimportørerne gældende for Levering til 1. Januar, saaledes at Maksimalprisen paa Majs, der nu er 23 Kr., nedsættes til 22 Kr. fra den 1. September,
- f) Naar en Rugavler har solgt hele sin Avl af Rug — jfr. dog næste Punktum — godtgøres der ham af Staten 3½ Kr. pr. 100 kg Rug solgt til Brødkorn, hvilken Godtgørelse i Forening med Maksimalprisen 18½ Kr. svarer til Maksimalprisen paa Majs, 22 Kr. Dog gives denne Godtgørelse ikke paa Avlerens Aarsforbrug af Rug til sig og sin Husstand, hvilket han maa godtgøre at have tilbageholdt til dette Brug — i modsat Fald fradrages denne Mængde ved Beregningen af Godtgørelsen,
- g) Regeringen indfører om nødvendigt fremmed Rug i de Mængder, som Prisorhold og Kvalitet gør det fordelagtigt,
- h) Der søges Aftale med Møllerne til Sikring af Import af de nødvendige Mængder Hvede,
- i) Der ansættes Maksimalpriser paa groft Rugmel og paa Mel, fremstillet af dansk Hvede,